

Avslutning

Bokens budskap sammanfattas i en komplettering av ”barnets tio bud”, författare okänd. Min komplettering är inspirerad av samtal vid dagklubbsföräldrasamlingar.

- Jag är bara ett barn, genom dig finns jag till, överge mig inte, jag har inga andra föräldrar. Din kärlek behöver jag allra mest när jag förtjänar den allra minst.
- Döm mig inte i onödan, för ju mer du dömer mig dess mindre betyder dina ord för mig.
- Avskilj tid åt mig, för som du använder din tid så delar du ditt hjärta. Om du inte visar mig att du älskar mig så blir jag aldrig en människa. När du bekräftar din kärlek till mig behöver jag inte söka den på annat håll.
- Respektera din pojke och din flicka, så att också de lär sig respektera livet i sig själva och andra. Som du bemöter mig kommer jag att på många sätt bemöta andra.
- Döda inte mina tankar med nonchalans, ringaktning, ironi eller hot. Mina små saker är stora för mig. Du kunde kanske inte heller allt när du var liten.
- Gör inte äktenskapsbrott för det lider jag allra mest av. Den bästa gåvan du kan ge mig är att älska min mamma/pappa.
- Stjäl inte mitt liv genom att låta mig bära dina ouppfyllda drömmar och oförrätter. Jag måste få göra mina egna fel.
- Ge mig dina förhoppningar och drömmar, då börjar jag också hoppas och vill leva.
- Ge mig inte fel bild av verkligheten. Jag vill tro fastän du inte tror, hoppas fastän du inte hoppas. Ganska fort märker jag att du inte är allvetande och då är jag bara glad att du gett mig en chans. Befria mig till att våga se på min uppväxttid med sunnda ögon så att inte hemmets väggkost blir till en barlast, en tung ryggsäck i stället för en riklig matsäck.
 - Ha inte begär till det som är värdelöst, din attityd kommer att påverka mitt liv. Jag behöver goda föredömen och förebilder. Kärleken lever genom att kärlek se.
 - Ge mig inte allt jag vill ha. Din vidsynthet kan vara likgiltighet, din

givmildhet dåligt samvete, din fördragsamhet dina förfallna ideals kraftlöshet, ditt tålmod bara principlöshet och bekvämlighet.

• När jag blir äldre, en ibland trotsig tonåring, ta då inte mitt ”hackande” på dig så personligt. Jag behöver få ”hacka” av det band som ändå förr eller senare måste brytas. Men jag ber dig - låt mig ha ett band att kämpa mot – överge mig inte – men spänn inte bandet så hårt att det brister, inte heller så löst att jag inte får något motstånd.

• Du är den allra bästa experten på mig. Men jag hoppas att du är så

stark att du vågar söka hjälp när du märker att du inte klarar av att hjälpa mig med alla de problem jag

har.

- När du låter mig få se din vardag, veta vad du gör och var du är när du är på ditt arbete så känner jag mig tryggare.
- Jag vill gärna vara tillsammans med dig, också fastän jag säger något annat. Dagsrutinerna med gemensamma måltider och en kram när det är dags att gå och lägga sig kommer jag alltid att bära med mig, jag märker att min "känslotank" blir påfylld.
- Mamma/pappa ge inte upp fastän du tycker att du misslyckats som förälder. Tror du inte att Guds kärlek och förlåtelse också gäller dig?!

Ur Öppen famn. En bok om föräldraskap